

องค์ประกอบของสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การ
เป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม¹
Components of Learning Achievement Outcome
to be the Innopreneur

รุจิรัตน์ พัฒนถาบุตร (Ruchirat Patanathabutr)²
วัลลภา อารีรัตน์ (Wallapha Ariratana)³
เสาวনী สิริสุขศิลป์ (Saowanee Sirisooksilp)⁴ และ
กนกอร สมปราษฎย์ (Kanokorn Somprach)⁵

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนา
ตัวบ่งชี้สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของมหาบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจในการเป็นผู้ประกอบ
การเชิงนวัตกรรม ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง
เชิงประจักษ์กับข้อมูลในบริบทจริง และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและเชิงยืนยัน
เพื่อสำรวจ ระบุ และยืนยันองค์ประกอบรวมที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง
ตัวแปรองค์ประกอบ ซึ่งนำไปสู่การกำหนดชื่อและการให้คำนิยามองค์ประกอบ

¹บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาผู้ประกอบการ
เชิงนวัตกรรมของวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

(Proposed Policy to Develop the Innopreneur of the College of Graduate Study
in Management, Khon Kaen University)

²นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

³รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
Email: wallapha@kku.ac.th

⁴อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

⁵รองศาสตราจารย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพการศึกษาและการจัดการความรู้ สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น Email: kanoklin@kku.ac.th

ของสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้บริหารองค์กรการศึกษาด้านบริหารธุรกิจจำนวน 60 คน ขั้นตอนที่ 2 การสนทนากลุ่มเพื่อระดมสมองจากผู้เรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตรหัส 58 จำนวน 105 คน ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจจากผู้เรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตรหัส 57 จำนวน 300 คน และขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจากผู้เรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตรหัส 58 และรหัส 59 จำนวน 380 คน เก็บข้อมูลวิจัยระหว่างปีการศึกษา 2558-2559 ผลการวิจัยพบว่า สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมประกอบด้วย 1 องค์ประกอบ จำแนกเป็น 10 ตัวแปร ได้แก่ (1) สัมฤทธิ์ผลด้านผลตอบแทนที่สมเหตุสมผล เพื่อการเพิ่มความมั่งคั่งและเสถียรภาพทางการเงิน (2) สัมฤทธิ์ผลด้านนิสัย เพื่อการใฝ่ความเป็นเลิศ (3) สัมฤทธิ์ผลด้านทักษะ เพื่อการปฏิบัติและการทำให้สำเร็จ (4) สัมฤทธิ์ผลด้านทัศนคติ เพื่อการนำการเปลี่ยนแปลงและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง (5) สัมฤทธิ์ผลด้านเครือข่าย เพื่อการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจและความแข็งแกร่งทางธุรกิจจากการเพิ่มอำนาจในการต่อรอง (6) สัมฤทธิ์ผลด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อความสงบสุขในตนเองและสังคม (7) สัมฤทธิ์ผลด้านองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาผลลัพธ์ที่จับต้องได้อย่างเป็นรูปธรรม (8) สัมฤทธิ์ผลด้านภาวะผู้นำ เพื่อการนำการเรียนรู้อย่างสอดคล้องประสานและเชื่อมโยงกันอย่างกลมกลืน (9) สัมฤทธิ์ผลด้านความเป็นสากล เพื่อการบูรณาการเข้ากับท้องถิ่นอย่างมีอารยะ และ (10) สัมฤทธิ์ผลด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการพัฒนาช่องทางออนไลน์ที่เข้าถึงเป้าหมายได้อย่างทรงประสิทธิภาพ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้สามารถอธิบายสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมได้ร้อยละ 57.749 และเป็นโมเดลที่ fit เนื่องจาก มีค่า CFI เท่ากับ 0.996 ค่า TLI เท่ากับ 0.993 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.032

คำสำคัญ: องค์ประกอบ สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ ผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม

Abstract

This mixed method research has objective specifying components of achievement outcome of MBA Students to be the Innopreneur applying qualitative research to verify empirical consistency with data in real context, and quantitative research in type of exploratory and confirmatory factor analysis to explore, identify, and validate common components that can explain the relationship between component variables leading to naming and defining components. The 4 research study steps were as follows: Step 1 In-depth interview of the 60 administrators of Business schools, Step 2 Focus group interview for brain storming of 105 MBA student's year code 58, Step 3 Exploratory factor analysis from 300 MBA student's year code 57, and Step 4 Confirmatory factor analysis from 380 MBA student's year code 58 and 59. The collecting data was in between academic year 2015-2016. The results found 1 components is classified into 10 variables as follows: (1) outcome of Turnover ability to be Rich and financial stability, (2) outcome of Habits to be Excellence, (3) outcome of Skills to strive on Execution, (4) outcome of Attitude to lead and ready to Change, (5) outcome of Network to build Alliance and strengthen in negotiation, (6) outcome of Ethics and Social responsibility to concern on Peace of mind and society, (7) outcome of Knowledge to develop innovative Results, (8) outcome of Leadership to lead and link Harmony, (9) outcome of Internationalization link with localization reach to create signature of Civilization, and (10) outcome of Digital technology applying to create efficacy E-channel reaching the targets. All components could explain the learning achievement outcome to be the innopreneur at 57.749% and it was the fit model with CFI = 0.996, TLI = 0.993, and RMSEA = 0.032.

Keywords: Components, Learning Achievement Outcome, Innopreneur

ที่มาและความสำคัญของการศึกษา

มนุษย์ในปัจจุบันจำเป็นต้องปรับตัวและสนองตอบโลกที่ไม่เหมือนเดิม โลกซึ่งไร้พรมแดนของข้อมูลข่าวสารซึ่งเดินทางได้อย่างรวดเร็วจนทำให้สังคมและวัฒนธรรมสามารถหลอมรวมเป็นหนึ่ง โลกที่มีความซับซ้อนและความเชื่อมโยงของสังคม วัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ ในการแก้ปัญหาและวิกฤตการณ์ด้วยการบูรณาการความรู้ที่ครอบคลุมหลากหลายประเด็น โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและคาดเดาได้ยากในการกำหนดทิศทางและการสร้างศักยภาพในการแข่งขันด้านเทคโนโลยี จึงทำให้สถาบันการศึกษาของประเทศไทยต้องตอบโจทย์สังคมในการผลิตคนคุณภาพซึ่งเป็นทุนมนุษย์ ภายใต้ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของสังคมเมืองและสังคมชนบท ด้วยบทบาทของการสร้างคน สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม และการนำองค์ความรู้ไปอำนวยการประโยชน์ต่อสังคมอย่างทั่วถึง (ประสาร ไตรรัตน์วรกุล, 2559) โดยเฉพาะการศึกษาด้านบริหารธุรกิจระดับมหาบัณฑิตซึ่งมุ่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีความพร้อมในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ผ่านกระบวนการพัฒนาคนให้เกิดกระบวนการคิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และกระบวนการพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรม (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2555) ที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม ด้วยการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดองค์ความรู้ ทักษะ นิสัย และสมรรถนะด้านต่างๆ จนพัฒนาเป็นคุณลักษณะ (Fernando M. Reimers and Connie K. Chung, 2016) ที่สนองตอบความต้องการในศตวรรษที่ 21 ด้านการเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันของทุนมนุษย์ในภาคธุรกิจ โดยการสร้างสัมฤทธิ์ผลให้เกิดกับผู้เรียนอย่างสอดคล้องกับสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (Frederick M. Hess and Micahel Q. McShane, 2016)

ดังนั้น การวิจัยโดยประยุกต์ใช้การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการเพื่อระบ้องค์ประกอบของสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของมหาบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจในการเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมนี้ จึงเป็นการศึกษาในเชิงคุณภาพเพื่อให้เกิดการตกผลึกทางความคิดในการกำหนดทิศทางการเรียนรู้เพื่อสร้างคนในภาคธุรกิจที่เกิดจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการระดมสมองของผู้บริหารองค์กรทางการศึกษาด้านบริหารธุรกิจและผู้เรียนเป็นสำคัญ ร่วมกับการศึกษาในเชิงปริมาณเพื่อใช้ค่า

สถิติในการสำรวจ ระบุ และยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรองค์ประกอบ เพื่อนำไปสู่การกำหนดชื่อและนิยามองค์ประกอบที่มีความเชื่อมั่นต่อการนำไปใช้ประโยชน์ทางการจัดการและการวิจัยต่อเนื่องในการต่อยอดองค์ความรู้ (องอาจ นัยพัฒน์, 2558) ในการพัฒนาทุนมนุษย์เพื่อยกระดับของสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ต่อไป

คำถามการวิจัย

คำถามที่ 1 องค์ประกอบของสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของมหาบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจในการเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบร่วมใดบ้าง

คำถามที่ 2 ควรกำหนดชื่อและให้คำนิยามองค์ประกอบที่สามารถอธิบายสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของมหาบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจในการเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมว่าอะไรและอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อกำหนดองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบร่วมของสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม จากความคิดของผู้บริหารองค์กรทางการศึกษาและผู้เรียนด้านบริหารธุรกิจ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องเชิงประจักษ์กับข้อมูลในบริบทจริง

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อสำรวจ ระบุ ยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรองค์ประกอบ ซึ่งนำไปสู่การกำหนดชื่อและนิยามองค์ประกอบที่สามารถอธิบายสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม จากความคิดเห็นของผู้เรียนด้านบริหารธุรกิจ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณในรูปแบบของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและเชิงยืนยัน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของพื้นที่ศึกษา ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เนื่องด้วยเป็นหนึ่งในภูมิภาคพื้นที่ยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงกับภูมิภาคอาเซียน (สุริยา จันทระจ่าง, 2557)

ขอบเขตของสถานศึกษาที่เลือกศึกษา คือ สถานศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจที่บริหารจัดการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดในพื้นที่ศึกษา คือ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เนื่องจากเป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเพียงแห่งเดียวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ที่ได้รับการจัดอันดับเป็นหนึ่งในสามสิบสถานศึกษาด้านบริหารธุรกิจที่บริหารจัดการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่เป็นเลิศในสาขาวิชาการจัดการทั่วไป (TOP 30 BEST Masters Ranking in General Management) ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกไกล (Far East Asia) จำนวน 17 ประเทศ จาก Eduniversal สถาบันระดับสากลที่ทำการจัดอันดับสถานศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำนวน 1,000 แห่ง และ 30 สาขาวิชา (1,000 Best Masters and MBA's in 30 fields of studies) จาก 154 ประเทศ ทุกภูมิภาคทั่วโลก (Eduniversal Masters Ranking, 2015)

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาเฉพาะเนื้อหาเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของมหาบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจในการเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ประชากรหมายถึงหน่วยที่จะศึกษาทั้งหมด ส่วนกลุ่มตัวอย่างหมายถึงหน่วยที่ตกเป็นตัวอย่างทั้งหมดที่ได้รับการเลือกขึ้นมาเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล (ณรงค์ โพธิ์พุกษานันท์, 2550) การศึกษาครั้งนี้ กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามเงื่อนไขของการวิจัยในแต่ละขั้นตอน

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2558-2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ทางจัดการและหน้าที่ทางธุรกิจ ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีนวัตกรรมทางจัดการในการพัฒนาวิธีคิด พัฒนากะบวนการทำงาน การพัฒนาทุนมนุษย์ในองค์กร พัฒนาสินค้าและบริการในเชิงคุณภาพและความเป็นเลิศ ที่เกิดจากการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องอย่างตรงตามความต้องการของลูกค้า ด้วยการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายบนการมองสถานการณ์การแข่งขันในเชิงบวกเพื่อการอยู่รอดทางการเงิน โดยคำนึงถึงความผาสุกและยั่งยืนของสังคม

2. สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ หมายถึง สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม มีคุณลักษณะตามองค์ประกอบที่วิเคราะห์และสังเคราะห์จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย สัมฤทธิ์ผลด้านองค์ความรู้ ด้านทัศนคติ ด้านทักษะ ด้านนิสัย ด้านเครือข่าย ด้านผลตอบแทน ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านความเป็นสากล ด้านภาวะผู้นำ และด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยประยุกต์ใช้วรรณกรรมและกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม

การเรียนรู้ของผู้ประกอบการในภาคธุรกิจต้องมีตัวบ่งชี้ถึงสัมฤทธิ์ผลที่สำคัญที่สุด (Gary Keller and Jay Papasan, 2016) ที่เกิดจากการเรียนรู้เชิงนวัตกรรมเพื่อให้ได้คุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ประกอบการที่มีสมรรถนะทางการแข่งขันและอยู่รอดได้อย่างเป็นที่ยอมรับในสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะการเรียนรู้ในระดับบัณฑิตศึกษาที่มีลักษณะแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้เพื่อพัฒนาชีวิตการทำงานที่ดีขึ้น (Magaret A. Voelkel, 2015) ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนประกอบด้วย คุณลักษณะของผู้เรียนในการเป็นผู้นำการเรียนรู้การทำงานเป็นทีมการเรียนรู้ นวัตกรรมการเรียนรู้ และระบบการเรียนรู้ของสถานศึกษา (Mathew J. Bergman, Kevin J. Rose, and M. Brad Shuck, 2015) การตั้งสัมฤทธิ์ผลให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้อย่างเป็นทางที่มีผลต่อความอุตสาหกรรมในการเรียนรู้จนจบหลักสูตร (Dorothy Williams, 2015) การพัฒนาภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีมเพื่อการเรียนรู้ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางปัญญาและคุณลักษณะทางอารมณ์ของผู้เรียน พัฒนาเป็นเครือข่ายความร่วมมือภายในและภายนอกสถานศึกษาในระดับบุคคลและองค์กรเครือข่าย (Magaret H. Rice, 2015) และพบว่าสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในระดับบัณฑิตศึกษาแปรผันตามการมุ่งเน้นนวัตกรรม การเรียนรู้ที่สนองตอบความต้องการของผู้เรียนและสังคม (Anna K. Hultquist, 2015) และการเน้นการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของการเรียนรู้

เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สามารถพัฒนาสู่การเป็นองค์กรการเรียนรู้ที่มีศักยภาพและสามารถปรับตัวได้ในสถานการณ์และบริบทแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ (Monica Fedeli, Ettore Felisatti, and Mario Giampaolo, 2015)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดการเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมของประเทศฟิลิปปินส์เรื่อง INNOPRENEUR above SEE level (Carl Balita, 2015) และ Prosperity Success and Happiness of Being Rich (Carl, Balita, 2010) เป็นแนวคิดหลัก เนื่องด้วยเป็นแนวคิดที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมของประเทศในภูมิภาคอาเซียนที่มีความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองใกล้เคียงกับประเทศไทยมากที่สุด (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 2555) ร่วมกับการสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

Carl Balita (2015) กำหนดค่านิยามของผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมโดยใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษว่า INNOPRENEUR ซึ่งเกิดจากการรวมกันของคำว่า นวัตกรรม (Innovation) และผู้ประกอบการ (Entrepreneur) สามารถสรุปนิยามได้ดังนี้ I (Instill the entrepreneurial quality) คือ การปลูกฝังความมีคุณภาพของผู้ประกอบการในการบริหารจัดการทางธุรกิจเพื่อการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ N (Nurture the dream with passion) คือ การมุ่งมั่นในการเดินตามความฝันด้วยความคลั่งไคล้และหลงใหลในสิ่งที่ฝันอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความสำเร็จที่เป็นเลิศและไม่หยุดนิ่ง N (Network with prospective allies) คือ การสร้างเครือข่ายกับพันธมิตรในอนาคตเพื่อเพิ่มอำนาจทางการค้า ศักยภาพในการบริหาร และศักยภาพในการแข่งขัน O (Open self to creative experiences) คือ การเปิดตัวเองกับประสบการณ์ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดกระบวนการทำงาน สินค้า และบริการเชิงนวัตกรรม P (Prepare for war) คือ การเตรียมความพร้อมสำหรับการทำสงคราม โดยการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดทางธุรกิจ R (Remember the lessons) คือ การจดจำและถอดบทเรียนจากความสำเร็จและความล้มเหลว เพื่อการปรับเปลี่ยนเรียนรู้ในเชิงบวก E (Engage people in development) คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาคนเพื่อให้เป็นทุนมนุษย์ขององค์กรและสังคม N (Navigate with customer needs) คือ การนำทางด้วย

ความต้องการของลูกค้า เพื่อให้เกิดการตอบสนองที่ตรงตามความต้องการของลูกค้ามากที่สุด เกิดความพึงพอใจสูงสุด เกิดการเพิ่มปริมาณและความถี่ในการซื้อ และเป็นฐานลูกค้าที่มีความจงรักภักดีต่อตราสินค้าของธุรกิจ E (Examine Operations) คือ การตรวจสอบการดำเนินงานเพื่อให้ค้นพบวิธีที่ดีที่สุด และให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุด U (Unlock the code of finances) คือ การข้ามผ่านข้อจำกัดทางการเงิน โดยมีการบริหารจัดการทางการเงินที่ดี การหาแหล่งการเงินที่เหมาะสม การแสวงหาโอกาสของการร่วมทุน และการมีวินัยทางการเงิน R (Reinvent for quality improvement) คือ การบูรณาการเพื่อการปรับปรุงคุณภาพด้วยการสร้างความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม โดยใช้การวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และกล่าวว่าการจะเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมได้นั้น จำเป็นต้องมีการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ธุรกิจ และสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างโอกาสในการใช้ประโยชน์สูงสุดในสถานการณ์ โอกาสในการสร้างการยอมรับ และโอกาสในการแข่งขัน ผู้การยกระดับธุรกิจ การพัฒนาทางธุรกิจ และการเป็นผู้นำในโลกแห่งการแข่งขันทางธุรกิจโดยมีนวัตกรรมเป็นแกนกลางในการกำหนดทิศทางการวิจัยและพัฒนา เป้าหมายของการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่เรียกว่า “KASH” ได้แก่ (1) องค์ความรู้ (Knowledge) เพื่อพัฒนาผลลัพธ์ (Results) ที่จับต้องได้อย่างเป็นรูปธรรม (2) ทศนคติ (Attitude) ของการนำการเปลี่ยนแปลง (Change) และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง (3) ทักษะ (Skills) ในการปฏิบัติและการทำให้สำเร็จ (Execution) และ (4) นิสัย (Habits) ใฝ่ความเป็นเลิศ (Excellence) บูรณาการร่วมกับแนวคิดการสร้างความสำเร็จของความสำเร็จและความผาสุกจากการเป็นคนมั่งคั่งของ Carl Balita (2010) ซึ่งประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ (1) เครือข่าย (Network) เพื่อสร้างพันธมิตร (Alliance) ทางธุรกิจ และความแข็งแกร่งทางธุรกิจจากการเพิ่มอำนาจในการต่อรอง และ (2) ผลตอบแทน (Turnover) ที่สมเหตุสมผลเพิ่มพูนความมั่งคั่ง (Rich) และเสถียรภาพทางการเงิน

โดยแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องประสานกับแนวคิดของ Fernando M. Reimers and Connie K. Chung (2016) เกี่ยวกับเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 (A Comparative Study of the Purposes of Education in the Twenty-First Century) ที่ให้ความเห็นสรุปว่า คือจุดมุ่งหมาย

ในการสร้างให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การคิดสร้างสรรค์ การสื่อสารอย่างทรงประสิทธิภาพ การคำนึงถึงผลผลิตภาพเชิงนวัตกรรม การบูรณาการองค์ความรู้ การยกระดับความสามารถในการแข่งขัน และการมีคุณลักษณะของภาวะผู้นำที่คำนึงถึงการเรียนรู้บนวัฒนธรรมที่แตกต่างและปรับตัวบนสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอย่างมีจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ ยังพบงานวิจัยที่สนับสนุนองค์ประกอบสัมฤทธิผลการเรียนรู้ อาทิ จีวรธรณ แจ่มกิจ, วรธรรมา หวังนิพนพานโต, จอมขวัญ สุวรรณรักษ์, ณนันท แดงสังวาล, และพิพัฒน์กมล ชนะสิทธิ์ (2554) วิจัยเรื่อง คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งพบว่าประกอบด้วย ด้านคุณธรรม จริยธรรม คือความประพฤติดี มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต และตรงต่อเวลา ด้านความรู้ คือมีความรอบรู้ในสาขาวิชาชีพและมีทักษะการปฏิบัติการ ด้านเชาวน์ปัญญา คือสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ ประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎีเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาและตัดสินใจอย่างสร้างสรรค์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบต่อสังคม มีมนุษยสัมพันธ์ดี ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น เชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น และมีการวางแผนที่ดี ด้านวิเคราะห์และสื่อสาร คือสามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษาปัญหาและนำเสนอ หรือเขียนรายงาน ตลอดจนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และด้านทักษะพิสัย คือสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องโดยอิสระหรือปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้ และนิเวทย์ เอ็มเอก (2557) ซึ่งวิจัยเรื่อง สมรรถนะเชิงพฤติกรรมเพื่อความสามารถในการแข่งขันและความสำเร็จของผู้ประกอบการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสมรรถนะเชิงพฤติกรรมและความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย มีแรงจูงใจในการประกอบการในรูปแบบตัวเงิน และผลตอบแทน มีความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ มีองค์ความรู้และความสามารถในการเรียนรู้ มีการพัฒนานวัตกรรมสินค้าและบริการโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและมุ่งสร้างความสัมพันธ์

ระหว่างบุคคลและระหว่างกิจการ มีความน่าเชื่อถือและวางใจได้ มีการทำงานเชิงรุกและใฝ่ความเป็นเลิศในการสร้างคุณค่าให้กิจการ มีความสามารถในการปรับตัวบนวัฒนธรรมที่แตกต่างอย่างเป็นสากล และมีภาวะผู้นำการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อหาองค์ประกอบของสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมในครั้งนี้ กำหนดตัวแปรแฝง (latent variable) 1 ตัวแปร คือ สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม และกำหนดตัวแปรสังเกตได้ (observed variable) 6 ตัวแปร ประกอบด้วย (1) องค์ความรู้เพื่อพัฒนาผลลัพธ์ที่จับต้องได้อย่างเป็นรูปธรรม (2) ทักษะของการนำการเปลี่ยนแปลงและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง (3) ทักษะในการปฏิบัติและการทำให้สำเร็จ (4) นิสัยใฝ่ความเป็นเลิศ (5) เครือข่ายเพื่อสร้างพันธมิตรทางธุรกิจและความแข็งแกร่งทางธุรกิจจากการเพิ่มอำนาจในการต่อรอง และ (6) ผลตอบแทนที่สมเหตุสมผลเพิ่มพูนความมั่งคั่งและเสถียรภาพทางการเงิน เพื่อนำไปเป็นองค์ประกอบตั้งต้นในการวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกและระดมสมองเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องเชิงประจักษ์กับข้อมูลในบริบทจริง และรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและเชิงยืนยันเพื่อสำรวจ ระบุ และยืนยันองค์ประกอบร่วมที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรองค์ประกอบ ซึ่งนำไปสู่การกำหนดชื่อและการให้คำนิยามองค์ประกอบ ดังแสดงในภาพที่ 1

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน มีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้มีการกำหนดแนวคิดในการดำเนินการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูล ดังนี้

1.1 แนวคิดในการดำเนินการวิจัย เป็นการตรวจสอบความสอดคล้องเชิงประจักษ์กับข้อมูลในบริบทจริง ด้วยการมุ่งให้ผู้ตอบที่เป็นกลุ่มตัวอย่างฝ่ายเดียวให้ถ้อยคำภาษาหรือข้อมูลเป็นรายบุคคล (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2555)

แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และประสบการณ์ตรง (Marilyn Lichtman, 2013) ในการกำหนดตัวแปรสังเกตได้ที่เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงที่ศึกษาซึ่งประยุกต์ร่างจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารองค์กรทางการศึกษา ด้านบริหารธุรกิจ ที่เข้าร่วมประชุมในระดับนานาชาติ The 9th Eduniversal World Convention ณ เมืองเบิร์ท รัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย เครือรัฐออสเตรเลีย ที่มีคุณสมบัติสามารถตัวแทนในการแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลที่มากและลึกตรงประเด็นเกี่ยวกับตัวแปรสังเกตได้ที่เป็นองค์ประกอบหลักของตัวแปรแฝงที่ศึกษาซึ่งประยุกต์ร่างจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความลึกและความเฉพาะเจาะจง (ทวีศักดิ์ นพเกษร, 2548) ประชากรจำนวน 153 คน กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 60 คน

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการกำหนดตัวแปรสังเกตได้ที่เป็นองค์ประกอบหลักของตัวแปรแฝงที่ศึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องเชิงประจักษ์กับข้อมูลในบริบทจริงจากกลุ่มตัวอย่างแบบเผชิญหน้าหนึ่งต่อหนึ่งในลักษณะของการสัมภาษณ์แบบมาตรฐาน (standardized in-depth interview) โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์เฉลี่ยคนละ 30 นาที

2. ขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ วิธีการสนทนากลุ่ม (focus group interview) การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้มีการกำหนดแนวคิดในการดำเนินการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูล ดังนี้

2.1 แนวคิดในการดำเนินการวิจัย เป็นการตรวจสอบความสอดคล้องเชิงประจักษ์กับข้อมูลในบริบทจริง ด้วยการมุ่งให้ผู้ตอบที่เป็นกลุ่มตัวอย่างหลายคนร่วมกันให้ข้อมูล (สุรพงษ์ โสภนะเสถียร, 2555) ในลักษณะที่เป็นการสื่อสารกลุ่มย่อยร่วมกับนักวิจัยในการอภิปรายประเด็นที่กำหนดพร้อมกันอย่างเป็นระบบ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2547) เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกของความคิด ที่มา และเหตุผลเชิงความคิดจากปฏิสัมพันธ์ของผู้เข้าร่วมสนทนา (Vandana Desai and Robert B. Potter, 2006) ในการกำหนดประเด็นองค์ประกอบร่วมของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวที่สรุปจากขั้นตอนที่ 1 ที่เป็นองค์ประกอบหลักของตัวแปรแฝงที่ศึกษา การเชื่อมโยงกันของข้อมูลจากวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกและ

วิธีการสนทนากลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งเป็นที่ยอมรับ (David L. Morgan, 1997) เพื่อเป็นข้อมูลหลักในการประมาณค่าตัวแปรแฝงจากการนำกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ที่เป็นตัวบ่งชี้ของตัวแปรแฝงตัวนั้นมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รหัส 58 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งผ่านกระบวนการเรียนการสอนอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของหลักสูตรที่มีคุณสมบัติสามารถเป็นตัวแทนในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นองค์ประกอบร่วมของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวที่สรุปจากขั้นตอนที่ 1 ที่เป็นองค์ประกอบหลักของตัวแปรแฝงสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม ประชากรจำนวน 343 คน กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบตามจุดมุ่งหมายในการศึกษาจำนวน 105 คน

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูล ทำการจัดให้มีกลุ่มสนทนากลุ่มย่อยที่เป็นเอกพันธ์ (homogeneous) โดยให้แต่ละกลุ่มนำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับรายละเอียดของตัวแปรสังเกตได้ที่สรุปจากขั้นตอนที่ 1 แล้วนำความคิดเห็นที่ได้จากแต่ละกลุ่มมาจัดกลุ่มข้อมูลตามตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม

3. ขั้นตอนที่ 3 การวิจัยเชิงปริมาณ วิธีการวิจัยองค์ประกอบเชิงสำรวจ (exploratory factor analysis) การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้มีการกำหนดแนวคิดในการดำเนินการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูล ดังนี้

3.1 แนวคิดในการดำเนินการวิจัย ทำการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณตามแนวคิดพื้นฐานเชิงปฏิฐานนิยม (positivism) (จตุภูมิ เขตจัตุรัส, 2555) มีขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบโดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อสำรวจและระบุองค์ประกอบร่วมที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Lawrence S. Meyers, Glenn Gamst, and A. J. Guarino, 2006 และกัลยา วาณิชยปัญญา, 2558) ทำให้สามารถลดจำนวนตัวแปรและองค์ประกอบ ตลอดจนทราบแบบแผนและโครงสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูล

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รหัส 57 ปีการศึกษา 2558 ที่ผ่านกระบวนการเรียนการสอนครบตามหลักสูตรที่มีคุณสมบัติสามารถเป็นตัวแทนในการแสดงความคิดเห็นเชิงสำรวจต่อองค์ประกอบของตัวแปรแฝงสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม ประชากรจำนวน 311 คน กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็นวิธีสุ่มธรรมดาในการศึกษาจำนวน 300 คน ซึ่งถือว่าเป็นขนาดตัวอย่างที่ดีในการวิเคราะห์หองค์ประกอบตามกฎของ Comrey and Lee ซึ่งได้ประเมินขนาดกลุ่มตัวอย่างในงานวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีจำนวนตั้งแต่ 300 หน่วย - ไม่เกิน 500 หน่วย อยู่ในระดับดี (ประภุติยา ทักษิโน, 2558)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูล ใช้แบบสอบถามเพื่อต้องการข้อมูลเจตคติที่เป็นนามธรรม ความโน้มเอียงของจิตใจ ความรู้สึก ความคิดเห็น ซึ่งมีความสำคัญมากต่อการแสดงออกหรือพฤติกรรมของบุคคลที่มีเจตคติต่อตัวแปรที่ศึกษา (ยุทธ ไกยวรรณ, 2550) โดยใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งตามมาตราของข้อมูล (scales of data) (Louis Cohen, Lawrence Manion, and Keith Morrison, 2007) ตามวัตถุประสงค์ (Burke Johnson and Larry Christensen, 2012) จำแนกออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ใช้แบบสอบถามค่ามาตราระดับกลุ่ม (nominal scale) ประกอบด้วย 4 ข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ อาชีพหลัก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และส่วนที่ 2 การประเมินองค์ประกอบของตัวแปรแฝงที่ศึกษา ใช้แบบสอบถามชนิดค่ามาตราประมาณค่า (rating scale) ประเมินค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามจำแนกตามองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบร่วมของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวที่สรุปจากขั้นตอนที่ 2 และทำการทดสอบความตรงและความเที่ยง (validity and reliability) (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา, 2559) ของเครื่องมือดังนี้ ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) ของแบบสอบถาม โดยผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งมีคุณสมบัติมีความเชี่ยวชาญด้านสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม ตรวจสอบอย่างเป็นระบบในเนื้อหาของ

แบบสอบถามว่าครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาองค์ประกอบของตัวแปรที่ต้องการศึกษา โดยดูจากค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ได้ค่าเท่ากับ 1.00 โดยค่านี้จะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จึงจะนำแบบสอบถามไปใช้ได้ (พิสุทธา อารีราษฎร์, 2559) และทดสอบความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถามในส่วนที่เป็น rating scale พิจารณาว่าข้อคำถามทั้งหมดในเครื่องมือวัดในเรื่องเดียวกัน โดยดูจากค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Cronbachs' alpha coefficient) ได้ค่าเท่ากับ 0.95 โดยค่านี้จะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงจะนำแบบสอบถามไปใช้ได้ (มนตรี พิริยะกุล, 2553) เมื่อผู้วิจัยได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยงในระดับที่น่าไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้แล้ว จึงนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล โดยดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างในช่วงเวลาที่กำหนด

4. ขั้นตอนที่ 4 การวิจัยเชิงปริมาณ วิธีการวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้มีการกำหนดแนวคิดในการดำเนินการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล และวิธีการเก็บข้อมูล ดังนี้

4.1 แนวคิดในการดำเนินการวิจัย ทำการวิจัยต่อเนื่องจากขั้นตอนที่ 3 โดยนำข้อมูลที่ได้ในขั้นตอนที่ 3 มาดำเนินการประมวลผลต่อเนื่องด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโดยใช้โปรแกรม Mplus เพื่อยืนยันความสอดคล้องกลมกลืนขององค์ประกอบและตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง

4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รหัส 58 ปีการศึกษา 2559 ที่ผ่านกระบวนการเรียนการสอนครบตามหลักสูตร จำนวน 318 คน และรหัส 59 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งผ่านกระบวนการเรียนการสอนอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของหลักสูตร จำนวน 244 คน ที่มีคุณสมบัติสามารถเป็นตัวแทนในการแสดงความคิดเห็นเชิงยืนยันต่อองค์ประกอบของตัวแปรแฝงสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม รวมประชากรจำนวน 562 คน กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็นวิธีสุ่มธรรมดาในการศึกษาตัวแปรจำนวน 380 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างคนละกลุ่มกับการศึกษาในขั้นตอนที่ 3

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูล ใช้แบบสอบถามซึ่งจำแนกออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ใช้แบบสอบถามค่ามาตราระดับกลุ่ม (nominal scale) ประกอบด้วย 4 ข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ อาชีพหลัก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และส่วนที่ 2 การประเมินองค์ประกอบของตัวแปรแฝงที่ศึกษา ใช้แบบสอบถามชนิดค่ามาตราประมาณค่า (rating scale) ประเมินค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามจำแนกตามองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบร่วมของตัวแปรสังเกตได้ แต่ละตัวที่สรุปจากขั้นตอนที่ 3 โดยแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในขั้นตอนที่ 4 ผ่านการปรับความตรงตามผลการศึกษาที่ได้จากขั้นตอนที่ 3 ซึ่งมีความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ (criterion-related validity) แบบความตรงตามโครงสร้าง (construct validity) ซึ่งผ่านการตรวจสอบวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจแล้วว่าตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะแฝง (construct/latent trait) วัดคุณลักษณะได้ตรงตามแนวคิดหรือทฤษฎีที่สร้างขึ้น (สุวิมล ติรกานันท์, 2550) จึงนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลโดยดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างในช่วงเวลาที่กำหนด

ผลการวิจัย ผู้วิจัยแสดงผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการวิจัย การกำหนดองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบร่วมของสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม จากความคิดของผู้บริหารองค์กรทางการศึกษาและผู้เรียนด้านบริหารธุรกิจ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องเชิงประจักษ์กับข้อมูลในบริบทจริง แสดงผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 การกำหนดองค์ประกอบหลักจากความคิดของผู้บริหารองค์กรทางการศึกษา ซึ่งมีข้อมูลทั่วไปของผู้ถูกสัมภาษณ์ เป็นผู้บริหารองค์กรทางการศึกษาด้านบริหารธุรกิจจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 จำแนกเป็นเพศหญิงจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเพศชายจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีประสบการณ์บริหารและ/หรือการสอนในระดับอุดมศึกษาอยู่ระหว่าง 20-30 ปี และมีการศึกษาระดับปริญญาเอก ผลการวิจัย พบว่าองค์ประกอบหลักซึ่งเป็นสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม

ของมหาวิทยาลัยด้านบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 สัมฤทธิ์ผลด้านองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาผลลัพธ์ที่จับต้องได้อย่างเป็นรูปธรรม องค์ประกอบที่ 2 สัมฤทธิ์ผลด้านทัศนคติ เพื่อการนำการเปลี่ยนแปลงและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบที่ 3 สัมฤทธิ์ผลด้านทักษะ เพื่อการปฏิบัติและการทำให้สำเร็จ องค์ประกอบที่ 4 สัมฤทธิ์ผลด้านนิสัย เพื่อการใฝ่ความเป็นเลิศ องค์ประกอบที่ 5 สัมฤทธิ์ผลด้านเครือข่าย เพื่อการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจ และความแข็งแกร่งทางธุรกิจจากการเพิ่มอำนาจในการต่อรอง องค์ประกอบที่ 6 สัมฤทธิ์ผลด้านผลตอบแทนที่สมเหตุสมผล เพื่อการเพิ่มพูนความมั่งคั่งและเสถียรภาพทางการเงิน องค์ประกอบที่ 7 สัมฤทธิ์ผลด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการพัฒนาเป็นช่องทางออนไลน์เข้าถึงเป้าหมายได้อย่างทรงประสิทธิภาพ องค์ประกอบที่ 8 สัมฤทธิ์ผลด้านความเป็นสากล เพื่อการบูรณาการเข้ากับท้องถิ่นอย่างมีอารยะ องค์ประกอบที่ 9 สัมฤทธิ์ผลด้านภาวะผู้นำ เพื่อการนำการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเชื่อมโยงกันอย่างกลมกลืน และองค์ประกอบที่ 10 สัมฤทธิ์ผลด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อความสงบสุขในตนเองและสังคม

1.2 การกำหนดองค์ประกอบร่วมจากความคิดของผู้เรียนด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งมีข้อมูลทั่วไปของผู้สนทนากลุ่มเพื่อระดมสมอง เป็นผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รหัส 58 จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 จำแนกเป็นเพศหญิง 61 คน คิดเป็นร้อยละ 58.10 และเพศชายจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 41.90 ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบร่วมของแต่ละองค์ประกอบหลักซึ่งเป็นสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยด้านบริหารธุรกิจ จำแนกตาม 10 องค์ประกอบหลัก มีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 สัมฤทธิ์ผลด้านองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาผลลัพธ์ที่จับต้องได้อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วยลักษณะร่วม 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ความรู้ในการจัดการฐานความรู้เดิมและต่อยอดความรู้ใหม่อย่างเป็นระบบ (2) ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดท้องถิ่นและแนวคิดสากล ในระดับที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการแนวคิด เพื่อการพัฒนานวัตกรรม และ (3) ความรู้ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ในเชิงกลยุทธ์ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและเผชิญความเสี่ยง

องค์ประกอบที่ 2 สัมฤทธิ์ผลด้านทัศนคติ เพื่อการนำ การเปลี่ยนแปลงและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วยลักษณะร่วม 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ทัศนคติในการมองโลกอย่างแสวงหาโอกาสในเชิงบวก รู้เท่าทันชีวิต และใช้ชีวิตอย่างมีความหมาย (2) ทัศนคติในการสร้างความแตกต่าง เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีจินตนาการในการทำงานและการดำเนินชีวิต และ (3) ทัศนคติในการดำเนินชีวิตและธุรกิจอย่างมีจริยธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างความผาสุกแก่ตนเองและสังคม

องค์ประกอบที่ 3 สัมฤทธิ์ผลด้านทักษะ เพื่อการปฏิบัติและ การทำให้สำเร็จ ประกอบด้วยลักษณะร่วม 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ความมุ่งมั่น ในการพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จอย่างมีอัตลักษณ์ (2) ความมุ่งมั่นในการพัฒนามนุษย์สัมพันธ์อย่างเข้าใจและเข้าถึงผู้อื่น เพื่อนำไปสู่ ความสำเร็จในการแสวงหาความร่วมมือ และ (3) ความมุ่งมั่นในการพัฒนาแนวคิด ทางการจัดการและการส่งต่อ เพื่อให้องค์กรเกิดความอยู่รอดอย่างยั่งยืน

องค์ประกอบที่ 4 สัมฤทธิ์ผลด้านนิสัย เพื่อการใฝ่ความเป็นเลิศ ประกอบด้วยลักษณะร่วม 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) นิสัยในการสร้างสิ่งที่ดีกว่า เพื่อมุ่งสู่ความเป็นที่หนึ่งอย่างไม่หยุดนิ่ง (2) นิสัยในการสร้างสิ่งที่ดีที่สุด เพื่อมุ่งสู่ความสมบูรณ์แบบในสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ และ (3) นิสัยในการยอมให้ เกิดความผิดพลาดได้น้อยที่สุด เพื่อมุ่งสู่การแข่งขันในด้านการลดต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบที่ 5 สัมฤทธิ์ผลด้านเครือข่าย เพื่อการสร้างพันธมิตร ทางธุรกิจและความแข็งแกร่งทางธุรกิจจากการเพิ่มอำนาจในการต่อรอง ประกอบด้วยลักษณะร่วม 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) เครือข่ายที่มีศักยภาพ เพื่อนักกำลังใน การทำงานและใช้ชีวิตร่วมกันให้เกิดความแข็งแกร่ง (2) เครือข่ายที่เป็นกัลยาณมิตร ที่พร้อมให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในวันที่ประสบความล้มเหลวและเผชิญความ ล้มเหลว และ (3) เครือข่ายที่มีจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม ในการทำงาน และใช้ชีวิตร่วมกันเพื่อการสร้างวัฒนธรรมที่ดี

องค์ประกอบที่ 6 สัมฤทธิ์ผลด้านผลตอบแทนที่สมเหตุสมผล เพื่อการเพิ่มความมั่งคั่งและเสถียรภาพทางการเงิน ประกอบด้วยลักษณะร่วม 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ความสามารถในการจัดการทรัพยากร เพื่อการสร้างผลตอบแทนอย่างมั่งคั่ง ทั้งในเชิงธุรกิจและการใช้ชีวิต (2) ความสามารถในการต่อยอดความมั่งคั่งของตนเองและขององค์กรอย่างเป็นระบบ และ (3) ความสามารถในการสร้างความมั่งคั่งอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน บนพื้นฐานของจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม

องค์ประกอบที่ 7 สัมฤทธิ์ผลด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการพัฒนาเป็นช่องทางออนไลน์ที่เข้าถึงเป้าหมายได้อย่างทรงประสิทธิภาพ ประกอบด้วยลักษณะร่วม 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล จนสามารถพัฒนาได้อย่างมีนวัตกรรมและตรงตามความต้องการของผู้ใช้ (2) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีศักยภาพตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ที่ต้องการสร้างปฏิสัมพันธ์ และ (3) การติดตามผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และปรับปรุงการใช้งานอย่างเป็นปัจจุบัน บนหลักจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม

องค์ประกอบที่ 8 สัมฤทธิ์ผลด้านความเป็นสากล เพื่อการบูรณาการเข้ากับท้องถิ่นอย่างมีอารยะ ประกอบด้วยลักษณะร่วม 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ความรู้ที่เป็นสากลและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สามารถนำเสนอแนวความคิดที่มีคุณค่าในเวทีระดับสากล (2) การยอมรับแนวความคิดบนความแตกต่างทางความเชื่อและวัฒนธรรม และ (3) การปรับตัวและปฏิบัติตนในระดับนานาชาติได้อย่างเป็นที่ยอมรับและเหมาะสมกับวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 9 สัมฤทธิ์ผลด้านภาวะผู้นำ เพื่อการนำการเรียนรู้ อย่างสอดคล้องและเชื่อมโยงกันอย่างกลมกลืน ประกอบด้วยลักษณะร่วม 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ภาวะผู้นำหรือการนำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีอัตลักษณ์ (2) ภาวะผู้นำหรือการนำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยทีมที่ยั่งยืน และ (3) ภาวะผู้นำหรือการนำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการคิดต่างอย่างสร้างสรรค์

องค์ประกอบที่ 10 สัมฤทธิ์ผลด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อความสงบสุขในตนเองและสังคม ประกอบด้วยลักษณะร่วม 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) จริยธรรมของความเป็นมนุษย์ที่ดี อาทิ ปฏิบัติตามศีล 5 ได้ครบทุกข้อ ทุกวัน หรือปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ท่านนับถือได้อย่างไม่บกพร่อง (2) ความรับผิดชอบต่อสังคม โดยดำเนินชีวิตและทำงานอย่างคำนึงถึงสังคมเป็นสำคัญ และ (3) การบูรณาการหลักจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางความเชื่อและวัฒนธรรม เพื่อการจัดการตนเองและองค์กรให้เกิดการอยู่ร่วมกันได้อย่างผาสุก

2. ผลการวิจัย การสำรวจ ระบุ ยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรองค์ประกอบ ซึ่งนำไปสู่การกำหนดชื่อและนิยามองค์ประกอบที่สามารถอธิบายสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม จากความคิดเห็นของผู้เรียนด้านบริหารธุรกิจ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณในรูปแบบของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและเชิงยืนยัน

2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

2.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้เรียนรหัส 57 จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จำแนกเป็นเพศหญิงจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 69.00 และเพศชายจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 เป็นผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วงตั้งแต่ 20 ปี ถึงไม่เกิน 30 ปี จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 69.00 ช่วงตั้งแต่ 30 ปี ถึงไม่เกิน 40 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.67 ช่วงตั้งแต่ 40 ปี ถึงไม่เกิน 50 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.67 และช่วงอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.66 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักเป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาเป็นเจ้าของกิจการจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รับราชการจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และธุรกิจครอบครัวจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วงตั้งแต่ 35,000 บาทขึ้นไป จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 32.67 ช่วงตั้งแต่ 15,000 บาท ถึงไม่เกิน 20,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.67 ช่วงตั้งแต่ 20,000 ถึงไม่เกิน 25,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ช่วงตั้งแต่ 25,000 บาท

ถึงไม่เกิน 30,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ช่วงตั้งแต่ 30,000 บาท ถึงไม่เกิน 35,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.33 และช่วงต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.33 ตามลำดับ

2.1.2 ระดับความคิดเห็น ระดับความคิดเห็นของผู้เรียน ด้านบริหารธุรกิจต่อองค์ประกอบสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.0699 และมีความคิดเห็นต่อ 10 ตัวแปรหลักทุกตัวแปรในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปกติ ดังแสดงในตารางที่ 1

2.1.3 ตรวจสอบข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ ผลการตรวจสอบข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ พบว่า ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น คือ ตัวแปรทั้ง 10 ตัว มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างตัวแปรในระดับสูง ($r = 0.30-0.70$) และได้ทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 10 ตัว โดยกำหนดสมมติฐานดังนี้ H_0 : ตัวแปรทั้ง 10 ตัว ไม่มีความสัมพันธ์กัน และ H_1 : ตัวแปรทั้ง 10 ตัว มีความสัมพันธ์กัน และทำการวิเคราะห์โดยใช้ KMO และ Bartlett's Test พบค่า KMO เท่ากับ 0.937 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 สรุปได้ว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน และใช้ Bartlett's Test of Sphericity: ค่า Approx. Chi Square เท่ากับ 1.630E3 ค่า df เท่ากับ 45 และค่า sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายถึง ปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 สรุปได้ว่าตัวแปรทั้ง 10 ตัว มีความสัมพันธ์กัน

2.1.4 สกัดองค์ประกอบ (Communality)

1) ผลการสกัดองค์ประกอบ พบว่า Communality ของตัวแปรทุกตัวเท่ากับ 1 แปลผลได้ว่าตัวแปรทุกตัวสามารถอธิบายความแปรปรวนใน Common factor ได้ทั้งหมด จึงนำตัวแปรทั้ง 10 ตัวมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้

2) ใช้วิธี Principal Component Analysis ในการสร้างองค์ประกอบของตัวแปรทั้ง 10 ตัว โดยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยจะทำการ standardized ตัวแปรแต่ละตัว เพื่อให้ตัวแปรทุกตัวมีค่าเฉลี่ยเป็น 0 และค่าแปรปรวนเป็น 1 ดังนั้นค่าแปรปรวนทั้งหมดของตัวแปรจึงเท่ากับ 10 อธิบายค่า

Total Variance Explained ได้ดังนี้ (1) ค่า Total Variance Explained กรณี Initial Eigenvalues พบว่า Component ที่ 1 มีค่าแปรปรวนเท่ากับ 5.775 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 หมายถึงมีค่ามากกว่าค่าแปรปรวนของตัวแปรที่ standardized แล้ว จึงนำมาพิจารณา และ (2) ค่า Total Variance Explained กรณี Extract Sums of Squared Loadings พบว่า จากตัวแปรเดิม 10 ตัว จะจัดเป็นองค์ประกอบได้ 1 องค์ประกอบ มีความแปรปรวน 57.749% ของค่าความแปรปรวนทั้งหมด โดยเมื่อวิเคราะห์ค่า Factor Loading กรณี Extraction Method: Principal Component Analysis เพื่อจะจัดตัวแปรที่มีค่า Factor Loading สูง (ใกล้ +1 หรือใกล้ -1) ในองค์ประกอบให้อยู่ในองค์ประกอบนั้นๆ จะพบว่าตัวแปรทุกตัวมีค่า Factor Loading ในองค์ประกอบที่ 1 เพียงองค์ประกอบเดียว ผู้วิจัยจึงไม่สามารถใช้วิธีการหมุนแกนได้

2.1.5 เลือกค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factors Loading)

ทำการเลือกค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 1 องค์ประกอบซึ่งประกอบด้วย 10 ตัวแปร ดังแสดงในภาพที่ 2

2.1.6 ผลการกำหนดชื่อและนิยามองค์ประกอบที่สามารถ

อธิบายองค์ประกอบของสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม จากผลการศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ สามารถกำหนดองค์ประกอบได้ 1 องค์ประกอบ ซึ่งกำหนดชื่อ คือ สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม (Learning Achievement Outcome to be the Innopreneur) ให้คำนิยามองค์ประกอบ หมายถึง สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมที่เกิดจากการบูรณาการคุณลักษณะของ ผลตอบแทนบนแกนความมั่งคั่ง – ปลุกฝังนิสัยใฝ่ความเป็นเลิศ – เกิดทักษะสู่ความสำเร็จ – เผชิญด้วยทัศนคตินำการเปลี่ยนแปลง – เสริมแรงเครือข่ายพันธมิตร – คิดและประพฤติบนแนวทางจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อปัจเจกตนเองและสังคมบนความสงบสุข – สร้างองค์ความรู้เชิงรุกบุกด้วยนวัตกรรม – นำอย่างกลมกลืน – ยืนบนเวทีสากลบนรากฐานท้องถิ่นอย่างมีอารยะ – สานสาระเทคโนโลยีดิจิทัลสร้างช่องทางออนไลน์สู่เป้าหมายที่กำหนด ตัวแปรภายใต้องค์ประกอบนี้มี 10 ตัวแปร ดังแสดงในภาพที่ 2

และองค์ประกอบนี้มีความสามารถในการอธิบายสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ผู้การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมได้ร้อยละ 57.749

2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

2.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้เรียนจำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จำแนกเป็นรหัส 59 จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 53.42 และรหัส 58 จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 46.58 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 61.84 และเพศชายจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 38.16 มีอายุอยู่ในช่วงตั้งแต่ 25 ปี ถึงไม่เกิน 30 ปี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 47.11 ช่วงอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 35.26 ช่วงอายุตั้งแต่ 30 ปี ถึงไม่เกิน 35 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.11 ช่วงอายุตั้งแต่ 35 ปี ถึงไม่เกิน 40 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และช่วงอายุตั้งแต่ 40 ปี ถึงไม่เกิน 45 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ตามลำดับ ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 33.68 เป็นเจ้าของกิจการจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.58 ประกอบธุรกิจครอบครัวจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.74 เป็นข้าราชการจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.47 และรับจ้างอิสระจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.53 ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วงตั้งแต่ 15,000 บาท ถึงไม่เกิน 20,000 บาท จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อยู่ในช่วงตั้งแต่ 20,000 บาท ถึงไม่เกิน 25,000 บาท จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.89 อยู่ในช่วงตั้งแต่ 35,000 บาทขึ้นไปจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.53 อยู่ในช่วงต่ำกว่า 15,000 บาทจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.89 อยู่ในช่วงตั้งแต่ 30,000 บาท ถึงไม่เกิน 35,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.05 และอยู่ในช่วงตั้งแต่ 25,000 บาท ถึงไม่เกิน 30,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.64 ตามลำดับ

2.2.2 ระดับความคิดเห็น ระดับความคิดเห็นของผู้เรียนด้านบริหารธุรกิจต่อองค์ประกอบสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ผู้การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.0104 และมีความคิดเห็นต่อ 10 ตัวแปรหลักทุกตัวแปรในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปกติ ดังแสดงในตารางที่ 1

2.2.3 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล

พิจารณาค่าความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล โดยใช้เกณฑ์ของ Joseph F. Hair, William C. Black, Barry J. Babin, and Rolph E. Anderson (2010) กรณีที่จำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 250 คน ตัวแปรสังเกตได้น้อยกว่า 12 ตัวแปร กำหนดให้โมเดล fit เมื่อ CFI หรือ TLI มีค่าตั้งแต่ 0.95 ขึ้นไป และค่า RMSEA น้อยกว่า 0.07 เป็นเกณฑ์สำคัญ ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า โมเดลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมนี้ fit เนื่องจาก มีค่า CFI เท่ากับ 0.996 ค่า TLI เท่ากับ 0.993 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.032 และพบค่า Factor Loading ของตัวแปรสังเกตได้ซึ่งเป็นองค์ประกอบร่วมขององค์ประกอบหลัก ดังแสดงในตารางที่ 2 และภาพที่ 3

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปและอภิปรายผล บุคคลจำเป็นต้องมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จในงาน เป็นแรงขับที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่จะประสพสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ (สาธิต เชื้ออยู่นาน, ยุทธนา ไชยจุล, สุนทร คล้ายอ่ำ และณัฐฉนิ อรินทร์, 2558) ดังเช่น สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมของมหาบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจซึ่งประกอบด้วย 1 องค์ประกอบ จำแนกเป็น 10 ตัวแปรที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะของผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม ได้แก่ ตัวแปรที่ 1 สัมฤทธิ์ผลด้านผลตอบแทนที่สมเหตุสมผลเพื่อการเพิ่มพูนความมั่งคั่งและเสถียรภาพทางการเงิน สอดคล้องกับการศึกษาของ สายฝน วรณพงค์ (2559) ที่พบว่า ผู้ประกอบการมีสมรรถนะในการสร้างผลตอบแทนเพื่อเพิ่มพูนความมั่งคั่งแตกต่างกันตามประเภทของธุรกิจ และในขณะเดียวกันจำเป็นต้องคำนึงถึงต้นทุนในการดำเนินธุรกิจร่วมด้วย ตัวแปรที่ 2 สัมฤทธิ์ผลด้านนิสัย เพื่อการใฝ่ความเป็นเลิศ สอดคล้องกับแนวคิดของ พรรัตน์ รัตนศิริวงศ์ (2559) ที่กล่าวว่านิสัยที่มุ่งความสำเร็จเป็นพื้นฐานของวัฒนธรรมองค์กรเชิงสร้างสรรค์ ตัวแปรที่ 3 สัมฤทธิ์ผลด้านทักษะ เพื่อการปฏิบัติและการทำให้สำเร็จ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุธีรา อะทะวงษา (2556) ที่พบว่าทักษะการทำงานเชิงรุกของผู้ประกอบการส่งผลต่อการเจริญเติบโตขององค์กร ตัวแปรที่ 4 สัมฤทธิ์ผลด้านทัศนคติ เพื่อการนำการเปลี่ยนแปลงและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

สอดคล้องกับการศึกษาของ สลิธร์ คำประเสริฐ และวศิน เหลี่ยมปรีชา (2557) ที่พบว่า ทศนคติของผู้ประกอบการส่งผลต่อการปรับตัวบนสิ่งแวดล้อมทางธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลง ตัวแปรที่ 5 สัมฤทธิ์ผลด้านเครือข่าย เพื่อการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจและความแข็งแกร่งทางธุรกิจจากการเพิ่มอำนาจในการต่อรอง สอดคล้องกับการศึกษาของ สุนีย์ อภิชาติกุลชัย (2559) ที่พบว่า การสร้างเครือข่ายทำให้เกิดความเข้มแข็ง แต่มีข้อสังเกตว่าหากจะทำให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคม เครือข่ายจำเป็นต้องมุ่งเน้นต่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ตัวแปรที่ 6 สัมฤทธิ์ผลด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อความสงบสุขในตนเองและสังคม สอดคล้องกับการศึกษาของ ทยากร สุวรรณปักข์ (2556) ที่พบว่า จริยธรรมทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการต้องได้รับการพัฒนาในระดับบุคคล และระหว่างบุคคล การธำรงระดับของจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ ส่งผลต่อภาพลักษณ์และผลการดำเนินงานในเชิงบวก โดยจำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างของขนาดธุรกิจในการลงทุนและรายได้ของผู้ประกอบการ ร่วมด้วยในการยกระดับจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม ตัวแปรที่ 7 สัมฤทธิ์ผลด้านองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาผลลัพธ์ที่จับต้องได้และเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับการศึกษาของ สุธีรา อะทะวงษา (2556) ที่พบว่า ความรู้ที่เกิดจากการคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์ในเชิงกลยุทธ์ทำให้เกิดการสร้างศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจ ตัวแปรที่ 8 สัมฤทธิ์ผลด้านภาวะผู้นำ เพื่อการนำการเรียนรู้อย่างสอดคล้องประสาน และเชื่อมโยงกันอย่างกลมกลืน สอดคล้องกับการศึกษาของนารีรัตน์ โพธิ์โพทอง (2554) ที่พบว่า ภาวะผู้นำที่เน้นการทำงานเป็นทีมส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร ตัวแปรที่ 9 สัมฤทธิ์ผลด้านความเป็นสากล เพื่อการบูรณาการเข้ากับท้องถิ่นอย่างมีอารยะ สอดคล้องกับการศึกษาของ พรทิพา ศรีวัฒนา และเพ็ญศรี เจริญวานิช (2556) ที่พบว่า ความเป็นสากลของผู้ประกอบการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ ด้วยการสร้างตำแหน่งทางการตลาดที่เป็นอัตลักษณ์ และ ตัวแปรที่ 10 สัมฤทธิ์ผลด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการพัฒนาช่องทางออนไลน์ที่เข้าถึงเป้าหมายได้อย่างทรงประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของ วิภาดา พิทยาวีรพห์ และณัฏฐ์ กุลสิทธ์ (2557) ที่พบว่าสื่อดิจิทัลเป็นเครื่องมืออันทรงอิทธิพลของผู้ประกอบการในการตอบสนองพฤติกรรมและความต้องการ

ของผู้บริโภคและเข้าถึงข้อมูลทางการตลาด เนื่องด้วยทั้ง 10 ตัวแปรนี้มีความสามารถในการอธิบายสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมได้ร้อยละ 57.749 และเป็นโมเดลที่ fit เนื่องด้วย มีค่า CFI เท่ากับ 0.996 ค่า TLI เท่ากับ 0.993 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.032

2. ข้อเสนอแนะ สำหรับการนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้และ/หรือการวิจัยต่อเนื่อง มีดังนี้

2.1 วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่นหรือผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนสถาบันการศึกษาหรือองค์กรที่ทำหน้าที่ผลิตหรือพัฒนาผู้ประกอบการภายใต้บริบทที่ใกล้เคียงกันที่น่าองค์ประกอบสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมที่ได้จากการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้จำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบรวมในแต่ละองค์ประกอบหลัก โดยสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะของผู้ประกอบการบนสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้เพื่อตอบสนองอย่างสอดคล้องต่อนโยบายขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน Thailand 4.0 ของภาครัฐ ในการพัฒนาทุนมนุษย์ในภาควิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2560) และสามารถประยุกต์ใช้ผลการศึกษานี้ไปเป็นผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาด้านปรัชญา ด้านวิสัยทัศน์ ด้านกลยุทธ์ และด้านระบบ ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (ภาคภูมิ ฤกษ์เมธ, 2553) โดยคำนึงถึงความสำคัญของวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โครงสร้างขององค์กร หลักสูตร รูปแบบและวิธีการเรียนการสอน โครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรทางการศึกษา ผู้บริหารมืออาชีพ ผู้สอนมืออาชีพ เจ้าหน้าที่สายสนับสนุนมืออาชีพ ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต องค์กรธุรกิจและชุมชน (C. Dimmock and J.W.P. Goh, 2011) ที่มีปฏิสัมพันธ์และส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมในศตวรรษที่ 21

2.2 ผู้วิจัยควรนำองค์ประกอบของสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ไปเป็นตัวแปรในการวิจัยต่อเนื่องเพื่อพัฒนาโมเดลสมการเชิงโครงสร้างการพัฒนาผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมอย่างสอดคล้องตามหลักการวิจัยในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบาย การพัฒนาผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมของวิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (Proposed Policy to Develop the Innopreneur of the College of Graduate Study in Management, Khon Kaen University) ซึ่งเป็นส่วนของการวิจัยเพื่อหาคำตอบของสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมของมหบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจ ในกรณี ขอขอบคุณ สถาบัน Eduniversal สถาบันจัดอันดับ Business School Worldwide ที่สร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับผู้บริหารองค์กรทางการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ใน 9 ภูมิภาค 154 ประเทศทั่วโลก และขอขอบคุณผู้บริหารที่เข้าร่วมการประชุมในระดับนานาชาติ The 9th Eduniversal World Convention ณ เมืองเพิร์ท รัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย เครือรัฐออสเตรเลีย ที่กรุณาสละเวลาในการให้สัมภาษณ์เชิงลึก ตลอดจนผู้ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รหัส 57 รหัส 58 และรหัส 59 ที่มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณในแต่ละขั้นตอนของงานวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. (2555). **คู่มือการค้าและการลงทุน สาธารณรัฐฟิลิปปินส์**. กรุงเทพฯ: สำนักข่าวพาณิชย์ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2558). **สถิติสำหรับงานวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดดา.
- จตุภูมิ เขตจัตุรัส. (2555). **การวิจัยทางการศึกษา: ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ**. ขอนแก่น: สาขาวิชาการศึกษาและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฉวีวรรณ แจ่มกิจ, วรรณภา หวังนิพนานโต, จอมขวัญ สุวรรณรักษ์, ณนันท แดงสังวาล, และพิพัฒน์กมล ชนะสิทธิ์. (2554). **คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามกรอบมาตรฐาน**

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร.

กรุงเทพฯ: คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ และอุทัยวรรณ สายพัฒนะ. (2559). **ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น (Validity and Reliability).** ค้นเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2559,

จาก <http://www.watpon.com/Elearning/validity.pdf>

ณรงค์โพธิ์พิกุลพานันท์. (2550). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์.

ทยากร สุวรรณปักข์. (2556). **จริยธรรมทางธุรกิจและผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดมุกดาหาร.** สาขาการบัญชี วิทยาเขตมุกดาหาร มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,** 4(1), มกราคม-มิถุนายน. หน้า 46-66.

ทวีศักดิ์ นพเกษร. (2548). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เล่ม 1.** นครราชสีมา: บริษัท ไชคเจริญมาร์เก็ตติ้ง จำกัด.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). **โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

นวิทย์ เอมเอก. (2557). **สมรรถนะเชิงพฤติกรรมเพื่อความสามารถในการแข่งขันและความสำเร็จของผู้ประกอบการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย เพื่อบริการรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.** วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นารินทร์ โพธิ์ไพรทอง. (2554). **ภูมิความรู้ความชำนาญ กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ ลักษณะผู้นำที่มีประสิทธิภาพตามแนวการศึกษาของโครงการวิจัย GLOBE และความสำเร็จในการประกอบกิจการของผู้ประกอบธุรกิจประเภทโรงแรมอิสระ ในเขตพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และจังหวัดภูเก็ต.** ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ประภฤติยา ทักษิณ. (2558). **การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)**. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาสถิติขั้นสูงเพื่อการวิจัยทางการศึกษา. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประสาร ไตรรัตน์วรกุล. (2559). **มหาวิทยาลัยในโลกที่ไม่เหมือนเดิม**. ค้นเมื่อ 22 กันยายน 2559, จาก URL: <http://thaipublica.org/2016/08/prasarn-triratvorakul-chula-speech/>
- พรทิศา ศรีวัฒนา และเพ็ญศรี เจริญวานิช. (2556). ปัจจัยที่กำหนดผลประโยชน์ที่ได้รับจากความเป็นสากลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเชิงเหนือ ประเทศไทย. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. **วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 2(1), มกราคม-มิถุนายน. หน้า 99-120.
- พรรัตน์ รัตนศิริวงศ์. (2559). **แนวคิดวัฒนธรรมองค์กร**. ค้นเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2559 จาก URL: <http://www.sdtc.go.th/upload/forum/think.doc>.
- พิสุทธา อาริราษฎร์. (2559). **การหาคุณภาพแบบทดสอบ: การหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง**. เอกสารประกอบการสอนการพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา. มหาสารคาม: คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ไพฑูรย์สินลาวัฒน์. (2555). **เพื่อความเป็นเลิศของการครุศึกษาไทย: กระบวนการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, หน้า 33-38.
- ภาคภูมิ ถุกะเมธ. (2553). **องค์กรที่มีสมรรถนะสูงในองค์การภาครัฐ: ตามมุมมองของทฤษฎีโครงสร้างตามสถานการณ์และแนวคิดด้านวัฒนธรรม**. **วารสารวิทยาการจัดการ**, 27(1-2, มกราคม-ธันวาคม). ค้นเมื่อ 18 กันยายน 2559, จาก URL: http://journal.fms.psu.ac.th/files/Article_JOFMS/No.27-V1-53/article3_no27-1-53.pdf.

- มนตรี พิริยะกุล. (2553). **ตัวแบบเส้นทางกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน (Partial Least Square Path Modeling: PLS Path Modeling)**. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการสถิติและสถิติประยุกต์ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2553. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ยุทธ ไทยวรรณ. (2550). **การสร้างเครื่องมือวิจัย**. กรุงเทพฯ: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.
- วิภาดา พัทธวิรุฬห์ และณัฏฐ์ กุลิษฐ์. (2557). **สื่อดิจิทัลที่มีอิทธิพลต่อการตอบสนองของผู้บริโภคในการเข้าถึงข้อมูลทางการตลาด**. สาขาวิชาการตลาด หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. **วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ**, 5(1), มกราคม-มิถุนายน.
- สลิธร คำประเสริฐ และวศิน เหลี่ยมปรีชา. (2557). **ทัศนคติและแนวทางการปรับตัวของผู้ประกอบการธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ไม้สัก ในเขตอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ที่มีต่อการเข้าสู่**
- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. การศึกษาอิสระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สาธิต เชื้ออยู่นาน, ยุทธนา ไชยจุล, สุนทร คล้ายอ่ำ และณัฐภูมิ อรินทร์. (2558). **พฤติกรรมการทำงานเพื่อผลการปฏิบัติงานสูง ปัจจัยเชิงสาเหตุภายใต้แนวคิดเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ**. **วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**, 8(2, กรกฎาคม-ธันวาคม), 1-16.
- สายฝน วรรณพงศ์. (2559). **รูปแบบและผลตอบแทนจากการประกอบการของผู้ค้ารายย่อยในตลาดกิมหยง**. คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2560). **Thailand 4.0**. ค้นเมื่อ 27 สิงหาคม 2560, จาก URL: <http://www.royin.go.th/wp-content/uploads/2017/03/img060.pdf>.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม. (2547). **วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพ: การวิจัยปัญหาปัจจุบันและการวิจัยอนาคตไกล**. กรุงเทพฯ: เพ็ญฟ้า พร้นตั้ง จำกัด.

- สุธีรา อะทะวงษา. (2556). **คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการและลักษณะของสถานประกอบการที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุนีย์ อภิชาติกุลชัย. (2559). การเสริมสร้างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเพื่อชุมชนสันติสุข: กรณีศึกษาตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. สาขาวิชาสันติศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.**, 3(1), หน้า 115-129.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2555). **หลักและทฤษฎีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระเปิยทอง.
- สุริยา จันทระจ่าง. (2557). **ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2558, จาก URL: <http://www.clinictech.most.go.th/online/filemanager/fileclinic/F1/files/sciregion-meeting1.pdf>.
- สุวิมล ติรกานันท์. (2550). **การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2558, สิงหาคม). **การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ: แนวคิดและวิธีการ**. เอกสารประกอบการบรรยายสำหรับนักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Balita, Carl E. (2010). **Prosperity Success and Happiness of Being Rich**. Philippines: Balikatan Prints and Binding Ent.
- Balita, Carl E. (2015). **INNOPRENEUR above SEE level**. Paper presented at the National and International Conference of Business and Management in Innovation 2015 (NICBMI2015), Khon Kaen, Thailand.

- Bergman, Mathew J., Rose, Kevin J., and Shuck, M. Brad. (2015). Adult Degree Programs: Factors Impacting Student Persistence. In Jennifer K. Holtz, Stephen B. Springer, and Carrie J. Boden-McGill. (Eds.). **Building Sustainable Futures for Adult Learners**. (pp.27-50). Charlotte, NC: Information Age Publishing.
- Cohen, Louis, Manion, Lawrence, and Morrison, Keith. (2007). **Research Methods in Education**. New York: Routledge.
- Desai, Vandana, and Potter, Robert B. (2006). **Doing Development Research: Focus Groups**. London, Great Britain: SAGE Publication, Inc.
- Dimmock, C., & Goh, J. W. P. (2011). Transformative pedagogy, leadership and school organization for the 21st century knowledge-based economy: The case of Singapore. **School Leadership and Management**, 31(3), 215–234.
- Eduuniversal Masters Ranking. (2015). **RANGKING 2015**. Paris: Business School Eduuniversal Education Evaluation System (EES).
- Fedeli, Monica, Felisatti, Ettore, and Giampaolo, Mario. (2015). A Hypothetical Model to Help Faculty Members in the Use of Learning Contracts with the Students. In Jennifer K. Holtz, Stephen B. Springer, and Carrie J. Boden-McGill (Eds.). **Building Sustainable Futures for Adult Learners**. (pp.509-528). Charlotte, NC: Information Age Publishing.
- Hair, Joseph F., Black, William C., Babin, Barry J., and Anderson, Rolph E. (2010). **Multivariate Data Analysis**. 7th. Ed. Edinburgh Gate, JE: Pearson Prentice Hall.
- Hess, Frederick M., and Micahel Q. McShane. (2016). **Educational Entrepreneurship Today**. USA: Harvard Education Press, pp.98-99.

- Hultquist, Anna K. (2015). Advancing Innovation in Higher Education. In Jennifer K. Holtz, Stephen B. Springer, and Carrie J. Boden-McGill (Eds.). **Building Sustainable Futures for Adult Learners**. (pp.447-464). Charlotte, NC: Information Age Publishing, Inc.
- Johnson, R. Burke, and Christensen, Larry. (2012). **Educational Research: Quantitative, Qualitative, and Mixed Approaches**. Thousand Oaks, CA: SAGE Publication Inc.
- Keller, Gary, and Papasan, Jay. (2015). **The ONE thing: The Surprisingly Simple Truth Behind Extraordinary Results**. 4 th. ed. Austin, TX: Rellek Publishing Partner, Ltd.
- Lichtman, Marilyn. (2013). **Qualitative Research in Education: In-Depth Interviewing**. 3 rd. ed. Thousand Oaks, CA: SAGE Publication, Inc.
- Meyers, Lawrence S., Gamst, Glenn, and Guarino, A. J. (2006). **Applied Multivariate Research: Design and Interpretation**. Thousand Oaks, California: SAGE Publication, Inc.
- Morgan, David L. (1997). **Focus Groups As Qualitative Research**. 2nd. Ed. London, UK: Sage Publication, Inc.
- Reimers, Fernando M., and Chung, Connie K. (2016). Theorizing Twenty-First-Century Education. In Fernando M. Reimers and Connie K. Chung (Eds.). **Teaching and Learning for the Twenty-First Century**. (225-247). Boston, MA: Harvard Education Press.
- Reimers, Fernando M., and Connie K. Chung. (2016). **Teaching and Learning for the Twenty-First Century**. USA: Harvard Education Press, p.7.
- Rice, Margaret H. (2015). Collaborative Leadership for Sustained Partnerships. In Jennifer K. Holtz, Stephen B. Springer, and Carrie J. Boden-McGill (Eds.). **Building Sustainable Futures for Adult Learners**. (pp.405-419). Charlotte, NC: Information Age Publishing.

Voelkel, Magaret A. (2015). Rebuilding Lives: Narratives of the Educational Experiences of Displaced Workers. In Jennifer K. Holtz, Stephen B. Springer, and Carrie J. Boden-McGill (Eds.). **Building Sustainable Futures for Adult Learners**. (pp.3-25). Charlotte. NC: Information Age Publishing.

Williams, Dorothy. (2015). Do Graduate Students Who Set Formal Goals Really Graduate At Higher Rates?. In Jennifer K. Holtz, Stephen B. Springer, and Carrie J. Boden-McGill (Eds.). **Building Sustainable Futures for Adult Learners**. (pp.51-64). Charlotte, NC: Information Age Publishing.

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้เรียนด้านบริหารธุรกิจต่อองค์ประกอบของสัมฤทธิผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม 10 ตัวแปร

รหัส 57				รหัส 58 และ รหัส 59			
ชื่อตัวแปร	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ชื่อตัวแปร	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ชื่อตัวแปร	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Attitude (CHANGE)	4.2289	0.53511	Turnover (RICH)	4.0956	0.68526		
Ethics and Social Responsibility (PEACE)	4.2033	0.54842	Habits (EXCELLENCE)	4.0728	0.64314		
Skills (EXECUTION)	4.1744	0.52327	Skills (EXECUTION)	4.0596	0.68013		
Habits (EXCELLENCE)	4.1578	0.55295	Attitude (CHANGE)	4.0316	0.65347		
Network (ALLIANCE)	4.1017	0.63303	Network (ALLIANCE)	4.0105	0.68694		
Leadership (HARMONY)	4.0561	0.61408	Ethics and Social Responsibility (PEACE)	4.0035	0.67279		
Turnover (RICH)	3.9967	0.53107	Knowledge (RESULTS)	3.9965	0.64838		
Internationalization (CIVILIZATION)	3.9533	0.59607	Leadership (HARMONY)	3.9667	0.66759		
Digital (E-CHANNEL)	3.9478	0.68472	Internationalization (CIVILIZATION)	3.9342	0.69723		
Knowledge (RESULTS)	3.8800	0.53183	Digital (E-CHANNEL)	3.9333	0.64084		
ภาพรวม	4.0699	0.43508	ภาพรวม	4.0104	0.53901		

ตารางที่ 2 คำนวณหาค่าองค์ประกอบ ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ และสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือของโมเดล CFA สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม

องค์ประกอบในโมเดลการวัด	เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ				r ²
	b	S.E.	t	β	
Turnover (RICH)	1.000	0.000	999.000	0.829	0.687
Habits (EXCELLENCE)	1.134	0.069	16.435	0.825	0.681
Skills (EXECUTION)	1.110	0.068	16.324	0.810	0.657
Attitude (CHANGE)	1.090	0.067	16.269	0.810	0.656
Network (ALLIANCE)	1.066	0.067	15.910	0.797	0.635
Ethics and Social Responsibility (PEACE)	1.049	0.066	15.894	0.788	0.624
Knowledge (RESULTS)	1.040	0.064	16.250	0.775	0.600
Leadership (HARMONY)	0.981	0.062	15.823	0.714	0.509
Internationalization (CIVILIZATION)	0.965	0.061	15.820	0.698	0.487
Digital (E-CHANNEL)	0.940	0.054	17.407	0.681	0.464

ค่าสถิติของค่าเบี่ยงเบน

หมายเหตุ: $\chi^2 = 34.835$, $df = 25$, $\chi^2/df = 1.393$, $p\text{-value} = 0.071$, $RMSEA = 0.032$, $SRMR = 0.015$, $CFI = 0.996$, $TLI = 0.993$

